

et Beløb paa 100—200 Kr., svarer hertil et Beløb paa 7 Kr. 20 Ø., naar det drejer sig om Beløb fra 1000 Kr. til 2000 Kr., svarer hertil et Beløb paa 14 Kr. 40 Ø., og efter som Fordringerne bliver større, stiger Gebyret stadigt plus et saakaldt Promille-Gebyr. Heraf faar saa efter Lovforslaget Sognefogeden en meget ringe Brøkdæl, der jo maa antages at blive sat i Forhold til de Beløb, jeg nævnte, 33 og 67 Ø. Jeg kan derfor ganske tiltræde den ærede socialdemokratiske Ordførers Bemærkninger om, at de Gebyrer, der tilfalder Sognefogderne, er ganske urimeligt smaa.

Nu er det nok muligt, at man ved en almindelig Revision af Sportelreglementet kan komme ind paa en anden Ordning, og det er ogsaa rigtigt, at man vistnok i Øjeblikket for disse Forretningers Vedkommende ikke kan gøre andet end henholde sig til Sportelreglementet, saaledes som Lovforslaget gør det. Men jeg for mit personlige Vedkommende — og jeg ved, det gælder flere andre Medlemmer i mit Parti — vilde dog sætte megen Pris paa at faa en nærmere Undersøgelse af, om man ikke allerede nu kunde give Sognefogderne et større Beløb end disse efter min Mening ganske uanstændigt smaa Beløb, som her er Tale om. For at overveje dette og for at faa andre Oplysninger af den højtærede Justitsminister vil jeg tillade mig ved Forhandlingernes Slutning at foreslaa, at Lovforslaget underkastes en velvillig og hurtig Udvalgsbehandling.

Rasmus Rasmussen: Det foreliggende Lovforslag kan jeg paa mit Partis Vegne udtale min fulde Tilslutning til, hvad angaar de Beløb, der ligger over 100 Kr., idet Lovforslaget jo bemyndiger Justitsministeren til at fastsætte Honoraret til de Folk, som udtager Udpantningen, og vi er sikre paa, at han vil bestemme et Beløb, som er passende for det Arbejde. Derimod maa jeg have Lov til i Tilslutning til, hvad der ogsaa er fremhævet af den højtærede Minister saavel som af det konservative Folkepartis ærede Ordfører, at udtale, at vi synes, at det Honorar, som Loven fastsætter for Udpantningsforretninger, der drejer sig om 100 Kr. og derunder, er i høj Grad gammeldags. Det viser sig jo endogsaa, at man paa det Omraade i saa høj Grad har fastholdt det bestaaende, at selv det konservative Folkepartis ærede Ordfører fandt Anledning til at tage Afstand derfra. Og det er jo ganske naturligt, thi Pengenes Værdi er fra 1873 og til Dato sikkert sunket med $\frac{2}{3}$, men des-

uagtet har man bibeholdt de Takster, som blev fastsat ved Loven i 1873. Var Forholdet endda saaledes, at Udpantning kun fandt Sted i det Tilfælde, den udpantede ikke havde set sig i Stand til at betale, kunde jeg have forsonet mig dermed; men jeg ved af Erfaring, at Skatteyderne i adskillige Sogne ovre i Jylland, hvor Afstanden er stor mellem Byerne, ræsonnerer som saa: Lad os bare lade være med at betale, for det er ikke saa dyrt at lade Sognefogeden komme og kræve Skatten ind. Det siger sig selv, at en saadan Tendens bør man ikke yderligere bestyrke ad Lovgivningens Vej. Jeg kan derfor slutte mig til det Forlangende, der er fremsat fra det konservative Folkepartis Side om en Udvalgsbehandling, ikke fordi vi vil forsinke Lovforslaget, men fordi vi gerne vil have det af mig paapegede Forhold taget op til Overvejelse for muligt at faa skabt mere tiltalende Forhold.

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for deres velvillige Behandling af Lovforslaget. Det Spørgsmaal, som i hvert Fald de 3 ærede Ordførere har rejst om Sognefogdernes Gebyrer, kommer mig naturligvis ikke overraskende, for det maa slaa enhver, der ser disse Gebyrer, at det er meget lave Beløb. Jeg er personlig ogsaa af den Opfattelse, at man bør overveje, om der ikke bør ske en Ændring paa dette Omraade. Jeg har blot ikke tænkt mig, at det skulde ske i Øjeblikket, idet jeg var bange for, at Udvalgsbehandlingen vilde komme til at trække i Langdrag, hvis man virkelig skulde ind paa en Undersøgelse af, hvor høje disse Gebyrer skal være. Det drøjer sig jo om en integrerende Bestandel af Gebyrerne i det hele, og det er et Spørgsmaal, om det er let at røre ved det ene Punkt uden at røre ved det andet. Det er altsaa af Hensyn til Ønskeligheden af hurtigst muligt at faa dette Lovforslag gennemført, at jeg ikke er gaaet videre, end sket er, ogsaa ud fra den Betragtning, at naar vi faar gennemført dette Lovforslag, saa faar Sognefogderne jo igennem Forhøjelsen af Gebyrerne, naar Udpantningen drejer sig om større Beløb end 100 Kr., en meget væsentlig forøget Indtægt, og jeg nærer den Tro, at Sognefogderne i Øjeblikket vilde være tilfredsstillede dermed, naar der samtidig tilføjedes en Udtalelse om, at Ministeriet var villigt til at overveje hele dette Gebyrspørgsmaal sammen med de øvrige Gebyrer.

Jeg støtter dette paa en Henvendelse